

Rapport

Datum: 16 november 2005
Rapportnummer: 2005/351

Klacht

Verzoekster klaagt over de afhandeling door de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden van de namens haar ingediende verzoeken om ambtshalve vermindering van de aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over de jaren 1999 en 2000. Met name klaagt verzoekster over:

1. de behandelingsduur van de verzoeken;
2. het niet nakomen van de tijdens het hoorgesprek in het kader van het verzoek over het jaar 2000 gedane (mondelijke) toezegging dat geheel aan het verzoek inzake de aftrekbaarheid van de namens verzoekster opgevoerde onderhoudskosten zou worden tegemoetgekomen.

Beoordeling

I. Inleiding

1. Bij brieven van 3 september 2003 diende de gemachtigde van verzoekster bij de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden (hierna: de Belastingdienst) bezwaarschriften in tegen de toen reeds onherroepelijk vaststaande definitieve aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over de jaren 1999 en 2000. Deze bezwaarschriften zijn op 4 september 2003 bij de Belastingdienst binnengekomen. In de bezwaarschriften werd een verzoek om ambtshalve vermindering gedaan in verband met extra aftrekbare kosten, die verzoekster in de betreffende jaren had gemaakt voor de instandhouding van de door haar in 1999 betrokken woning, te weten een rijksmonument. Voor het jaar 2000 werd om een aftrek van ruim f. 30.000 verzocht. Deze kosten waren volgens de gemachtigde niet eerder opgevoerd in de aangiften over de betreffende jaren. Tegen deze aanslagen waren niet eerder bezwaarschriften ingediend.

2. De Belastingdienst bevestigde bij brieven van 9 september 2003 de ontvangst van de bezwaarschriften en deelde voorts in deze brieven mee dat hij ernaar streefde om volgens de Algemene wet bestuursrecht te werken. Dit betekende dat hij in beginsel binnen zes weken op de bezwaarschriften zou beslissen. Wanneer binnen deze termijn geen uitspraak zou zijn gedaan, zou hij de gemachtigde daarvan, onder opgaaf van redenen, op de hoogte stellen, aldus de Belastingdienst.

3. Naar aanleiding van een uitnodiging daartoe bij brief van 3 november 2003 door V., medewerker van de Belastingdienst vond op 17 november 2003 tussen verzoekster, haar gemachtigde en V. een bespreking plaats over de ingediende bezwaarschriften. Tijdens de bespreking zijn de in de bezwaarschriften opgevoerde onderhoudskosten besproken. Door V. werd toegezegd de over 1999 opgevoerde kosten voor een nieuwe vloer voor de helft te accepteren. Van deze bespreking werd door V. geen (hoor)verslag opgesteld.

Op 18 en 21 november 2003 vond (onder meer) telefonisch contact plaats tussen de gemachtigde en V. over de kosten over het jaar 1999.

4. Naar aanleiding van een telefonische vraag daartoe liet V. op 30 januari 2004 aan de gemachtigde weten dat de administratieve afwikkeling van de bezwaarschriften op korte termijn door een collega van hem zou plaatsvinden.

5. Bij brieven van 4 februari 2004 liet K., eveneens medewerker van de Belastingdienst, de gemachtigde weten voornemens te zijn het bezwaarschrift over het jaar 1999 af te wijzen en over het jaar 2000 gedeeltelijk toe te wijzen, te weten voor een bedrag van f. 6.456.

6. Bij brief van 27 februari 2004 deelde de gemachtigde K. mee het er niet mee eens te zijn dat de Belastingdienst de op 17 november 2003 gemaakte afspraken niet nakwam. Volgens de gemachtigde was tijdens die bespreking over het jaar 1999 door V. toegezegd dat de opgevoerde kosten voor de vloer voor de helft zouden worden geaccepteerd. Over het jaar 2000 zou V. de opgevoerde kosten volledig hebben geaccepteerd.

7. Onder meer in reactie op de hierboven onder 6. genoemde brief berichtte K. bij brief van 17 maart 2004 inzake het jaar 1999 voornemens te zijn het bezwaar gedeeltelijk toe te wijzen. Hij was tot het oordeel gekomen de kosten van de vloer voor vijftig procent te accepteren, overeenkomstig de volgens de gemachtigde eerder gemaakte afspraak met V.

8. Bij brief van 19 maart 2004 deelde K. de gemachtigde mee dat V. inzake het jaar 2000 bestreed dat door hem was toegezegd dat de onderhoudskosten volledig zouden worden geaccepteerd. K. liet weten dat de kosten gemaakt ten behoeve van de badkamer in aanmerking komen voor aftrek voor zover het onderhoudskosten betrof en geen verbeteringskosten. Gelet op de oude situatie, de hoogte van de bedragen en de overgelegde nota's was het volgens K. niet aannemelijk dat het volledige bedrag was aangewend voor enkel onderhoud. K. bleef derhalve bij zijn standpunt het bezwaar over 2000 gedeeltelijk toe te wijzen, zoals hij in zijn brief van 4 februari had aangegeven.

9. Bij brieven van 19 en 24 maart 2004 deelde de gemachtigde K. mee dat de door V. gedane toezegging over 2000 diende te worden gerespecteerd.

10. Op 20 april 2004 vond tussen verzoekster, haar gemachtigde, K. en V. een bespreking plaats over (onder meer) het belastingjaar 2000. Tijdens deze bespreking bestreed V. dat door hem op 17 november was toegezegd dat de geclaimde kosten over 2000 volledig zouden worden geaccepteerd.

11. Met dagtekening 7 mei 2004 deed de Belastingdienst uitspraak op het bezwaarschrift over 1999. De Belastingdienst deed met dagtekening 3 juni 2004 uitspraak op het bezwaarschrift 2000. Uit de laatste beslissing blijkt dat niet alle in het bezwaarschrift opgevoerde kosten als onderhoudskosten zijn geaccepteerd.

II. Ten aanzien van de behandelingsduur

1. Verzoekster klaagt over de lange duur van de behandeling van de op 4 september 2003 bij de Belastingdienst binnengekomen bezwaarschriften. Op deze bezwaarschriften heeft de Belastingdienst beslist op 7 mei en 3 juni 2004.

2. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit impliceert onder meer dat bestuursorganen bezwaarschriften in beginsel dienen af te handelen binnen de daarvoor gestelde termijnen. In artikel 6.2.7 Voorschrift Algemene wet bestuursrecht 1997 (Voorschrift Awb 1997; zie Achtergrond) is bepaald dat de hoofdregel is dat de Belastingdienst een bezwaarschrift afhandelt binnen een termijn van zes weken. Indien de Belastingdienst niet binnen zes weken op het bezwaarschrift kan beslissen dan kan hij de beslistermijn met ten hoogste vier weken verlengen. Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbende. In overleg met belanghebbende is verder uitstel mogelijk, aldus het bepaalde in het genoemde artikel.

3. De Belastingdienst wees er op dat het in verzoeksters situatie ging om verzoeken om ambtshalve vermindering waarvoor een Awb-termijn van acht weken wordt gehanteerd. Omdat de verzoeken als bezwaarschriften waren gekwalificeerd, mocht verzoekster evenwel uitgaan van een termijn van zes weken. De Belastingdienst erkende dat de afhandeling van de bezwaarschriften te traag was verlopen. Door pas na ruim acht maanden op de bezwaarschriften te beslissen, heeft de Belastingdienst niet voldaan aan het bepaalde in artikel 6.2.7 Voorschrift Awb 1997 en heeft daardoor gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid. De door de Belastingdienst genoemde redenen hiervan, te weten (onder meer) de werkdruk, het opvragen van informatie aan een derde en de vele correspondentie met de gemachtigde vormen weliswaar een verklaring voor de ontstane vertraging, maar zij zijn jegens verzoekster niet toereikend als rechtvaardiging.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de mondelinge toezegging

1. Voorts klaagt verzoekster erover dat V. zijn tijdens de op 17 november 2003 gehouden bespreking gedane mondelinge toezegging niet is nagekomen dat geheel aan het verzoek inzake de aftrekbaarheid van de opgevoerde onderhoudskosten over het jaar 2000 zou worden tegemoetgekomen. Volgens verzoekster en haar gemachtigde heeft V. tijdens de bespreking verklaard, dat de geclaimde aftrek over 2000 in orde was.

Verzoekster en haar gemachtigde hadden naar hun zeggen gedurende een onderbreking van de bespreking een minimumpositie afgesproken waarmee zij akkoord zouden gaan, waarbij door hen werd vastgesteld dat er vaak slechts een vage scheidslijn bestaat tussen de wel aftrekbare kosten van onderhoud en de niet aftrekbare kosten van verbetering.

Dat V. bij zijn beoordeling van het opgevoerde onderhoud in beide jaren hier en daar verbetering zou willen zien, werd door verzoekster en haar gemachtigde niet uitgesloten, ook al was de inzet (honderd procent onderhoudskosten) alleszins pleitbaar, aldus de gemachtigde. Volgens de gemachtigde waren verzoekster en hij verrast toen V. stelde over het jaar 1999 50 procent van de aan de vloer gemaakte kosten te willen schrappen. Dat de voor 2000 opgevoerde kosten akkoord werden verklaard was een meevaller volgens de gemachtigde.

Volgens verzoekster en haar gemachtigde hebben zij de uitgaven die duidelijk neigden naar verbetering niet in de aangifte 2000 willen opnemen.

2. In reactie op de klacht liet V. weten dat tijdens de bespreking alle opgevoerde aftrekposten over de belastingjaren 1999 en 2000 zijn genoemd. Met betrekking tot de kosten over het jaar 2000 deelde hij mee dat door hem tijdens de bespreking geen toezegging is gedaan c.q. geuit. V. berichtte dat hij tijdens de bespreking verzoekster en de gemachtigde de gelegenheid heeft gegeven om te bekijken of en in hoeverre volgens hen de kosten over 1999 aftrekbaar waren.

Voorts deelde hij mee dat door de gemachtigde de onderhoudskosten geheel in de aangifte over 2000 zijn opgenomen. Het bevreemde V. dat de gemachtigde niet reeds een toetsing met betrekking tot de mate van aftrekbaarheid van de kosten had gemaakt.

Volgens V. wist de gemachtigde dat niet alle kosten voor aftrek in aanmerking zouden komen. V. verwijst hiervoor naar het hierboven onder III.1. vermelde dat het een meevaller was dat akkoord werd gegaan met de volledige aftrekbaarheid van de opgevoerde kosten over 2000.

Voorts merkte V. op dat de beoordeling van kosten voor rijksmonumentenpanden binnen het kantoor waar hij werkzaam is meestal door hem gebeurt.

Ten slotte deelde V. mee dat hij ervan uit gaat dat verzoekster en haar adviseur de situatie op dit punt niet juist hebben ingeschat.

3. De Belastingdienst deelde in reactie mee dat hij neigde naar het standpunt dat er geen sprake was van een toezegging over het jaar 2000, maar van een kennelijk gerezen misverstand. Als aanwijzing hiervoor noemde hij de stellige opmerking van V. met betrekking tot zijn werkwijze waarbij V. benadrukte dat hij in het gesprek uitsluitend een standpunt met betrekking tot het jaar 1999 heeft ingenomen omdat verzoekster en haar gemachtigde daar zeer sterk op aandrongen. Als tweede aanwijzing noemde de Belastingdienst de hoogte van de geclaimde aftrek met betrekking tot de badkamer (ruim f 30.000). Volgens hem is het nauwelijks denkbaar dat een dergelijk bedrag uitsluitend betrekking zou hebben op onderhoud en in het geheel niet op verbetering. Het door V. akkoord gaan met de voor het jaar 2000 opgevoerde kosten zou de Belastingdienst van

een ervaren belastingdienstmedewerker als V. ten zeerste verbazen. De Belastingdienst wees net als V. hierboven onder III.2. op de opmerking van verzoekster hiervoor onder III.1. vermeld dat zij en haar gemachtigde verrast waren dat alleen 50 procent van de opgevoerde kosten over 1999 werd geschrapd en dat het akkoord verklaren van de voor 2000 opgevoerde kosten een meevaller was.

4. Het doel van de specifieke kostenaf trek voor beschermdde rijksmonumenten is het behouden en het instandhouden van het cultuurhistorisch bezit. Voor zover deze kosten zijn aan te merken als kosten voor onderhoud zijn deze onder omstandigheden aftrekbaar.

5. Dat verzoekster heeft aangegeven dat de akkoordverklaring van de voor 2000 opgevoerde kosten een meevaller was, zegt weliswaar iets over het feit dat er ook bij (de gemachtigde van) verzoekster twijfels waren over de vraag of de opgevoerde kosten alle als onderhoudskosten konden worden aangemerkt. Dit betekent evenwel niet dat daarom V. niet de toezegging zou hebben kunnen doen dat alle kosten als onderhoudskosten konden worden geaccepteerd.

6. In dit geval is over het jaar 2000 voor ruim f. 30.000 aan onderhoudskostenaf trek opgevoerd voor het opknappen van de badkamer van het rijksmonumentenpand van verzoekster.

In aanmerking genomen het doel van de kostenaf trek rijksmonumentenpanden, de hoogte van de verzochte aftrek voor het opknappen van de badkamer, alsmede de opgebouwde deskundigheid en ervaring van V., die binnen het kantoor waar hij werkzaam is meestal de beoordeling doet van kosten voor rijksmonumentenpanden, hecht de Nationale ombudsman meer waarde aan de lezing van V. dat door hem tijdens de bespreking van 17 november 2003 niet de vermeende toezegging over de aftrek over het jaar 2000 is gedaan dan aan de lezingen van verzoekster en haar gemachtigde dat die toezegging wel zou zijn gedaan.

Nu de Nationale ombudsman ervan uitgaat dat de door verzoekster en haar gemachtigde gestelde toezegging niet is gedaan, mist de klacht over niet-nakoming van die toezegging feitelijke grondslag.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden is

gegrond ten aanzien van:

- de behandelingsduur van de bezwaarschriften, wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet nakomen van de tijdens het hoorgesprek in het kader van het verzoek om ambtshalve vermindering van de aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 2000 gedane (mondelijke) toezegging.

Onderzoek

Op 27 mei 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 24 mei 2004, van mevrouw B. te Mûnein, ingediend door de heer mr. N.A. Veninga, federatie-belastingadviseur te Wijnjewoude, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werden de Belastingdienst/Noord en de betrokken ambtenaar van de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd hen een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de betrokken ambtenaar van de Belastingdienst/Noord gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

Noch verzoekster noch de Belastingdienst/Noord gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. Bij brieven van 3 september 2003 diende de gemachtigde van verzoekster bij de Belastingdienst/Noord/kantoor Leeuwarden (hierna: de Belastingdienst) bezwaarschriften in tegen de toen reeds onherroepelijk vaststaande definitieve aanslagen inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over de jaren 1999 en 2000. In deze bezwaarschriften werd een verzoek om ambtshalve vermindering gedaan in verband met

extra aftrekbare kosten, die verzoekster in de betreffende jaren had gemaakt voor de instandhouding van de door haar in 1999 betrokken woning, te weten een rijksmonument. Deze kosten waren volgens de gemachtigde niet eerder opgevoerd in de aangiften over de betreffende jaren. Tegen deze aanslagen waren niet eerder bezwaarschriften ingediend.

2. De Belastingdienst bevestigde bij brieven van 9 september 2003 de ontvangst van de bezwaarschriften. Voorts deelde hij de gemachtigde mee ernaar te streven om volgens de Algemene wet bestuursrecht te werken. Dit betekende dat hij in beginsel binnen zes weken op de bezwaarschriften zou beslissen. Wanneer binnen deze termijn geen uitspraken zouden zijn gedaan, zou hij de gemachtigde daarvan, onder opgaaf van redenen, op de hoogte stellen, aldus de Belastingdienst.

3. Bij brief van 3 november 2003 berichtte medewerker V. van de Belastingdienst de gemachtigde de beide bezwaarschriften in behandeling te hebben genomen. Hij liet weten dat aangezien in de jaren 1999 en 2000 aan de (monumenten)woning onderhoud was verricht en dat de badkamer tot twee keer was gerenoveerd/vernieuwd het hem zinvol leek om ter voorkoming van onnodige briefwisseling de aftrek van de gemaakte kosten te bespreken. Voorts verzocht V. (onder meer) om een specificatie/omschrijving van de werkzaamheden (vooral van de badkamer) over de jaren 1999 en 2000 naar de te plannen bespreking mee te nemen. De gemachtigde werd door V. uitgenodigd om een afspraak voor de bespreking te maken.

4. Op 17 november 2003 vond de hiervoor onder 3. vermelde bespreking plaats tussen verzoekster, haar gemachtigde en V. Tijdens deze bespreking werden de in de bezwaarschriften opgevoerde onderhoudskosten besproken. Door V. werd toegezegd de over 1999 opgevoerde kosten voor het leggen van een nieuwe vloer voor de helft te accepteren. Van deze bespreking werd door V. geen (hoor)verslag opgesteld.

5. V. liet de gemachtigde op 18 november 2003 telefonisch weten dat de aftrek over 1999 toch anders moest zijn dan een dag eerder tijdens het overleg was overeengekomen. Dit telefoongesprek werd bij brief van 21 november 2003 door V. aan de gemachtigde bevestigd met de conclusie dat niet aan het bezwaar van 1999 tegemoet kon worden gekomen.

6. Op 21 november 2003 deelde de gemachtigde V. telefonisch mee dat de informatie van V. over 1999 niet juist was en dat derhalve toch (gedeeltelijk) aan het bezwaar over 1999 tegemoet kon worden gekomen. Tijdens dit gesprek gaf V. aan snel te zullen zorgen voor de administratieve afwikkeling van de bezwaarschriften.

7. Op 30 januari 2004 nam de gemachtigde telefonisch contact op met V. De laatstgenoemde zegde toe dat de beschikkingen er aan zouden komen. Voorts deelde V. mee dat de administratieve afwikkeling via een collega van hem moest gebeuren.

8. Bij brief van 4 februari 2004 liet K., eveneens medewerker van de Belastingdienst, de gemachtigde weten voornemens te zijn het bezwaarschrift over het jaar 1999 af te wijzen.

9. Eveneens bij brief van 4 februari 2004 deelde K. de gemachtigde mee voornemens te zijn het bezwaarschrift over 2000 gedeeltelijk toe te wijzen. Onder meer het volgende was in de beoordeling van dit bezwaar opgenomen:

“(Tijdens de bespreking op 17 november 2003 zijn de; N.o.) in het bezwaar genoemde kosten (...) uitgebreid besproken en in dit gesprek is een afweging gemaakt van de toewijzing van het bezwaar met betrekking tot de aftrekbare onderhoudskosten. In dit jaar is vooral gesproken met betrekking tot de kosten, die ten behoeve van de badkamer zijn gemaakt. Zoals u weet dienen de kosten te worden beoordeeld op het feit of ze voor aftrek in aanmerking komen. Bij deze beoordeling dient te worden gezien naar de aard van de kosten, zoals dienen de kosten te worden gerangschikt onder de aftrekbare onderhoudskosten of onder de niet aftrekbare verbeteringskosten. Gezien/gehoord de omschrijving van de oude situatie en gezien de overgelegde nota's van het aannemersbedrijf is/dient een groot deel van de gemaakte kosten onder de niet aftrekbare verbeteringskosten worden gerangschikt. Aangezien het moeilijk wordt een exact bedrag te bepalen als aftrekbare onderhoudskosten worden de kosten door mij op maximaal f. 6.456 gesteld.”

10. De gemachtigde reageerde bij brief van 27 februari 2004 op de hiervoor onder 8. en 9. genoemde brieven. In deze brief liet de gemachtigde weten dat verzoekster ontstemd was over de hele gang van zaken, waarbij door de Belastingdienst de gemaakte afspraken niet werden nagekomen, alsmede waarbij bovendien op zeer onzorgvuldige wijze met termijnen werd omgesprongen. Volgens de gemachtigde had V. tijdens het gesprek op 17 november 2003 uitvoerig verteld dat hij degene was die op het kantoor Leeuwarden de behandeling van alle zaken rond de aftrek van kosten aan monumentenpanden deed. Hij was beslissingsbevoegd, ook ten aanzien van deze bezwaarschriften, aldus de gemachtigde. Na een overleg van ongeveer een uur werd door V. (na een `beslissingstime-out') besloten dat de kosten van de vloer in 1999 slechts voor vijftig procent in aftrek mochten komen. Met de in het bezwaarschrift opgevoerde kosten over 2000 kon hij volledig akkoord gaan. Omdat verzoekster dit een billijke regeling leek, ging zij nog tijdens het gesprek akkoord.

Echter in de beslissingen van 4 februari 2004 was geen spoor meer te vinden van het overleg en het gesloten compromis, aldus de gemachtigde.

11. Onder meer in reactie op de hierboven onder 10. genoemde brief berichtte K. de gemachtigde bij brief van 17 maart 2004 inzake het jaar 1999 voornemens te zijn het bezwaar toch gedeeltelijk toe te wijzen. Hij was tot het oordeel gekomen de kosten voor de vloer voor vijftig procent te accepteren, overeenkomstig de volgens de gemachtigde gemaakte afspraak met V.

12. Bij brief van 19 maart 2004 deelde K. in reactie op de brief van de gemachtigde van 27 februari 2004 de gemachtigde mee dat V. inzake het jaar 2000 bestrijdt dat door hem was toegezegd dat de kosten voor de badkamer volledig zouden worden geaccepteerd.

K. liet weten dat de kosten gemaakt ten behoeve van de badkamer in aanmerking komen voor aftrek voor zover het onderhoudskosten betreffen en geen verbeteringskosten. Gelet op de oude situatie, de hoogte van de bedragen en de overgelegde nota's was het volgens K. niet aannemelijk dat het volledige bedrag was aangewend voor enkel onderhoud. K. was dan ook voornemens het bezwaar overeenkomstig het gestelde in zijn brief van 4 februari 2004 gedeeltelijk toe te wijzen.

13. De gemachtigde deelde K. bij brief van 19 maart 2004 mee zich te kunnen vinden in de beslissing over 1999. Voorts liet hij weten dat ook de met V. op 17 november 2003 gemaakte afspraak over 2000 diende te worden gerespecteerd.

14. Bij brief van 24 maart 2004 liet de gemachtigde K. inzake het jaar 2000 onder meer het volgende weten:

“Het is voor mijn cliënt onbegrijpelijk wat er toch allemaal gebeurt. Eerst stelt u namens de betreffende collega (V.; N.o.), dat er met (V.; N.o.) geen afspraken zijn gemaakt, waarna u in de brief van 17 maart schrijft “wat betreft de vloer ben ik voornemens om de kosten voor 50% te accepteren, conform de volgens u eerder gemaakte afspraak met (V.; N.o.). (...)

(Cliënte kan; N.o.) niet akkoord gaan met de door u voorgestelde afwikkeling; de gemaakte afspraak dient volledig te worden nagekomen. Zoals u zult weten is een mondelinge afspraak / overeenkomst rechtsgeldig, net als een schriftelijke. Uw trage handelwijze om de zaak af te wikkelen, (...), kan cliënte niet worden tegengeworpen.”

15. Op 20 april 2004 vond een bespreking plaats over (onder meer) het belastingjaar 2000 tussen verzoekster, haar gemachtigde, K. en V. K. stuurde de gemachtigde bij brief van 20 april 2004 een verslag van deze bespreking. Het verslag luidt onder meer als volgt:

“Op 20 april 2004 hebben wij een gesprek gevoerd over uw bezwaarschriften tegen de aanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het jaar 1999 en het jaar 2000. Van dit gesprek is een verslag gemaakt welke ik u hierbij bijgaand toezend.

De aanleiding voor dit gesprek was het feit dat u en uw cliënt ontstemd zijn over de gehele gang van zaken met betrekking tot de behandeling van de door u ingediende bezwaarschriften.

Aangezien er verschil van inzicht bestaat omtrent de aftrekbaarheid van de gemaakte kosten voor de badkamer in de monumentenwoning heb ik in dit gesprek (verzoekster; N.o.) gevraagd een nadere toelichting te geven over de gemaakte kosten. U heeft echter aangegeven dat dit niet het doel was uw bezoek aan de belastingdienst, aangezien deze

kosten reeds eerder tot in detail besproken zijn geweest bij een eerder gevoerd gesprek met de heer (V; N.o.). Vanaf dit moment heeft (V; N.o.) zich bij het gesprek gevoegd.

U en uw cliënt hebben voorts aangegeven dat bij dit eerdere bezoek met (V; N.o.) was afgesproken dat de gemaakte kosten van de badkamer door hem, hoewel hij dit aan de hoge kant vond, volledig zouden worden geaccepteerd voor aftrek.

(V; N.o.) echter bestrijdt dit. Volgens (V; N.o.) heeft hij nooit een dergelijke toezegging gedaan, aangezien het evident is dat het bedrag van f 32.556 gelet op de aangedragen feiten nooit voor de volle honderd procent als onderhoudskosten konden worden aangemerkt. (Verzoekster; N.o.) is van mening dat deze toezegging wel is gedaan en zij geeft te kennen in haar eergevoel te zijn aangetast.

Voorts vraagt u zich af waarom de afhandeling van uw bezwaarschriften zo traag is verlopen. Dit betreur ik evenzeer. Naar mijn idee heeft dit te maken met de vele correspondentie en de ruis in de communicatie over en weer. Ik bied u hiervoor mijn excuses aan en voeg er aan toe dat het nimmer de bedoeling is geweest de zaak te vertragen.

Ter afsluiting in dit gesprek kwamen we gezamenlijk tot de conclusie dat de hele zaak zich toespitst op een welles/nietes discussie tussen u en uw cliënt enerzijds en (V; N.o.)

anderzijds. Voorts heb ik aangegeven dat aangezien we hier niet uitkomen mijn uiteindelijke beslissing op uw bezwaarschrift niet anders kan zijn dan een toetsing aan de fiscale aanvaardbaarheid hiervan.”

16. Met dagtekening 7 mei 2004 deed de Belastingdienst uitspraak op het bezwaarschrift over 1999.

17. De Belastingdienst deed met dagtekening 3 juni 2004 uitspraak op het bezwaarschrift 2000. Uit de beslissing blijkt dat niet alle in het bezwaarschrift opgevoerde onderhoudskosten werden geaccepteerd.

B. Standpunt verzoekster

Voor het standpunt van verzoekster wordt verwezen naar de klachtomschrijving onder Klacht.

In het verzoekschrift van 24 mei 2004 schreef verzoeksters gemachtigde onder meer dat na het overleg op 17 november 2003 van ongeveer een uur door V. (na een 'beslissingstime-out') werd besloten dat de opgevoerde kosten van de vloerreparatie in 1999 slechts voor vijftig procent in aftrek mochten komen. Met betrekking tot het bezwaarschrift over 2000 had V. volgens verzoekster letterlijk verklaard, dat de geclaimde aftrek in orde was. Omdat dit verzoekster een billijke afwikkeling leek, ging zij hiermee nog

tijdens het gesprek akkoord.

Gedurende de time-out hadden verzoekster en haar gemachtigde een minimumpositie afgesproken waarmee zij akkoord zouden gaan, waarbij werd vastgesteld dat er vaak slechts een vage scheidslijn bestaat tussen de kosten van onderhoud en verbetering. Dat V. bij zijn beoordeling van de opgevoerde onderhoudskosten in beide jaren hier en daar verbeteringskosten zou willen zien, werd door verzoekster en haar gemachtigde niet uitgesloten, ook al was de inzet (honderd procent onderhoudskosten) alleszins pleitbaar. Volgens de gemachtigde waren verzoekster en hij verrast toen V. na de time-out over het jaar 1999 stelde 50 procent van de aan de vloer gemaakte kosten te willen schrappen.

Dat de voor 2000 opgevoerde kosten akkoord werden verklaard was een meevaller volgens de gemachtigde.

De klacht was er met name op gericht dat verzoekster zich aangetast voelde in haar integriteit. De Belastingdienst was de gemaakte afspraak niet nagekomen, terwijl om wat voor reden dan ook de afwikkeling van de hele zaak veel te lang op zich had laten wachten. In een veel later stadium was verzoekster en haar gemachtigde gebleken dat K. de bezwaarschriften zou afwickelen. V. had dus slechts een adviserende functie. Verzoekster veronderstelde dat het van tweeën één is: ofwel V. was door het lange tijdsverloop tussen het gesprek van 17 november en de tijd dat de zaak administratief werd afgewikkeld, de details van de gemaakte afspraken vergeten, ofwel K. was het niet eens met de gemaakte afspraken.

De gemachtigde constateerde dat verzoekster terecht stelde een afspraak met de Belastingdienst te hebben gemaakt dat aan het bezwaar over 2000 geheel zou worden tegemoet gekomen.

K. constateerde dat hij, nu partijen het niet eens met elkaar konden worden, de zaak 2000 op eigen merites zou beoordelen. Of hij dit op billijke wijze had gedaan viel overigens zeer te betwijfelen. Dat van de totale kosten aangaande het opknappen van een badkamer slechts ongeveer twintig procent werd geaccepteerd was namelijk een farce. In de bespreking op 17 november had V. op dit punt geen enkele bemerking.

Over de feiten aangaande de onderhoudswerkzaamheden werd in het gesprek op 20 april op verzoek van verzoekster niet meer gerept, omdat de feiten zeer uitvoerig in het gesprek op 17 november met 'de deskundige' waren besproken.

C. Standpunt Belastingdienst/Noord

1. Op 23 juni 2004 stelde de Nationale ombudsman de Belastingdienst/Noord de volgende vragen:

“1. Tengevolge van welke oorzaak/oorzaken heeft de afhandeling van de verzoeken vertraging opgelopen?”

2. Is de gemachtigde van verzoekster gedurende de behandeling van de verzoeken door de Belastingdienst in kennis gesteld van de opgelopen vertraging?”

2. In reactie op de klacht en de hierboven onder 1. vermelde vragen berichtte de Belastingdienst/Noord de Nationale ombudsman bij brief van 27 juli 2004 onder meer als volgt:

“1. Beantwoording van uw vragen

Vraag 1 en 2 over de vertraging bij de afhandeling:

De chronologische weergave in het verzoekschrift is correct. Daarbij zijn twee perioden aan te wijzen waarin zonder voor de belanghebbende duidelijke oorzaak vertraging is opgetreden.

De eerste periode ligt tussen de binnenkomst van de bezwaarschriften (4 september 2003) en de schriftelijke reactie van (V.; N.o.) van 3 november 2004: ruim 8 weken, terwijl de ontvangstbevestiging (standaard) spreekt over 6 weken. Hoewel begrijpelijk vanuit een oogpunt van werkdruk is dit naar de belanghebbende toe niet correct.

Terzijde merk ik op dat hier materieel sprake is van een verzoek om ambtshalve tegemoetkoming, een aanvraag waarvoor de AWB een termijn van 8 weken hanteert. Maar door de kwalificatie als bezwaarschrift mocht de belanghebbende uiteraard uitgaan van de genoemde termijn van 6 weken.

De tweede periode ligt tussen 21 november 2003 en 30 januari 2004. In deze periode is (voor belanghebbende niet waarneembaar) om informatie verzocht bij de aannemer, met het doel de juiste data van de in 1999 verrichte werkzaamheden vast te stellen (brieven van (V; N.o.) van 21 november 2003 en 9 januari 2004 (...)). Pas begin januari 2004 werd uitsluitel van de aannemer verkregen. Dit is weliswaar verklaarbaar in verband met de decembermaand (Kerst, Oud en Nieuw), maar er had eerder bij de aannemer op een reactie kunnen zijn aangedrongen.

De uiteindelijke afhandeling heeft nog de nodige tijd in beslag genomen, maar er is in die periode wel sprake van regelmatig contact. (K; N.o.) heeft de tijdrovende afhandeling van de bezwaarschriften in zijn totaliteit in zijn brief van 20 april 2004 geweten aan de vele correspondentie en de ruis in de communicatie over en weer. Hij heeft daarvoor overigens in die brief - naar mijn mening terecht - zijn excuses aangeboden.

Vraag over de inhoudelijke beoordeling van de aftrekpost inzake onderhoud-verbetering:

Het geschil concentreert zich op de kosten die in 2000 ten behoeve van de badkamer zijn gemaakt, ruim fl. 30.000. Voor zover deze kosten zijn aan te merken als kosten van onderhoud zijn ze aftrekbaar, voor zover het kosten van verbetering betreft niet.

Kosten van onderhoud zijn volgens de jurisprudentie (o.a. BNB 1995/140) de uitgaven voor werkzaamheden die dienen om een gebouw, zoals dit bij de stichting of na latere verandering bestond, in bruikbare staat te houden en aldus achteruitgang en verval te voorkomen. Kosten van verbetering zijn uitgaven voor werkzaamheden die dienen om aan het gebouw, in vergelijking met de toestand waarin het zich bij de stichting of mogelijke latere veranderingen bevond, een wezenlijke verandering aan te brengen waardoor het naar inrichting, aard of omvang een wijziging ondergaat. Samengevat zijn de uitgaven aftrekbaar voor zover geen wezenlijke veranderingen of verbeteringen worden aangebracht.

Het gaat in casu dus om het verschil tussen de oude en de nieuwe toestand. Omdat de oude toestand per definitie niet meer bestaat is dat verschil meestal niet objectief vast te stellen, maar moet het worden afgeleid uit bijvoorbeeld foto's en omschrijvingen van de oude en de nieuwe toestand en de verrichte werkzaamheden. De verdeling van de werkzaamheden over onderhoud en verbetering is om die reden vaak niet exact te bepalen en heeft daarmee onvermijdelijk een enigszins arbitrair karakter. Vandaar de constatering in de brief van (K; N.o.) van 4 februari 2004 dat het moeilijk is een exact bedrag als aftrekbare onderhoudskosten te bepalen. En vandaar ook dat hij in redelijkheid de aftrekbare onderhoudskosten op 20% - ruim fl. 6.000 - heeft gesteld.

De verdeling in 20% onderhoudskosten en 80% kosten van verbetering is, zoals (K.; N.o.) in zijn brief vermeldt, gebaseerd op de nota's van het aannemingsbedrijf en de omschrijving van de oude situatie. Kort gezegd komt het er op neer dat een uiterst eenvoudige en sober uitgevoerde badkamer is veranderd in een luxe badkamer die van alle gemakken is voorzien. Daarbij wijs ik u op het feit dat (K; N.o.) zich moest baseren op de bevindingen van (V; N.o.) in het eerste gesprek op 17 november 2003. De belanghebbende en haar gemachtigde ware immers niet bereid inhoudelijk op de situatie met betrekking tot 2000 in te gaan, maar beperkten zich nadrukkelijk tot een beroep op de vermeende toezegging van (V; N.o.)

2. Opmerkingen met betrekking tot de reactie van (V; N.o.)

De reactie van (V zie hierna onder D2; N.o.) spreekt voor zich. Een enkele opmerking.

Hoorverslag

In dit geval bestond geen verplichting om de belanghebbende te horen. Op grond van § 6.2.2. van het voorschrift AWB kan immers van horen worden afgezien als een bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is, tenzij de belastingplichtige om een hoorgesprek heeft

verzocht. In casu ging het initiatief tot een gesprek van (V; N.o.) uit. Naar hij mij meedeelde is het zijn vaste gewoonte in een dergelijk informatief gesprek nog geen standpunten in te nemen, maar zijn bevindingen later op basis van de verkregen informatie schriftelijk mee te delen. In dat licht gezien is het begrijpelijk dat van het gesprek geen verslag is toegezonden. Dat neemt niet weg dat een schriftelijke samenvatting van het gesprek het kennelijk gerezen misverstand mogelijk had kunnen voorkomen.

Toezegging

Ik neig naar het standpunt dat er geen sprake is van een toezegging, maar van een kennelijk gerezen misverstand. Daarvoor heb ik twee aanwijzingen.

1. De stellige mededeling van (V; N. o.) met betrekking tot zijn werkwijze, waarbij hij benadrukt dat hij in het gesprek uitsluitend een standpunt met betrekking tot 1999 heeft ingenomen omdat de belanghebbende en haar gemachtigde daar zeer sterk op aandrongen;
2. De hoogte van de geclaimde aftrek met betrekking tot de badkamer (ruim fl. 30.000). Dat een dergelijk bedrag uitsluitend betrekking zou hebben op onderhoud en in het geheel niet op verbetering is nauwelijks denkbaar. Ik wijs op de formulering in (het verzoekschrift; N.o.) (...) (zie, onder hiervoor B.; N.o.), waar de gemachtigde stelt dat de belanghebbende en hij niet uit- sloten dat de inspecteur hier en daar verbetering zou willen zien, dat zij verrast waren dat alleen 50% van de kosten van de vloer geschrapd werd en dat het akkoord verklaren met de voor 2000 opgevoerde kosten een mee- valler was. Een dergelijk standpunt zou ook mij van een ervaren belasting- dienstmedewerker als (V; N.o.) ten zeerste verbazen.

3. Algemene opmerkingen over de klacht en de behandeling daarvan

Over de klacht:

De belanghebbende stelt (...) dat het van tweeën één is: ofwel (V; N.o.) is de details van de gemaakte afspraken vergeten, oftewel (K; N.o.) is het daar niet mee eens geweest.

Het eerste lijkt mij uiterst onwaarschijnlijk: het gaat hier immers om een post van meer dan fl. 30.000, hetgeen nauwelijks een detail genoemd kan worden. Het tweede is absoluut niet aan de orde: (K; N.o.) heeft zich, zoals hiervoor uiteengezet, op de bevindingen van (V; N.o.) gebaseerd.

(Voorts; N.o.) stelt de gemachtigde dat de belanghebbende en hij zich niet aan de indruk kunnen onttrekken dat (K; N.o.) bij het openstaan van rechtsmiddelen een veel grotere aftrek zou hebben moeten toestaan.

Ik wil mij met kracht tegen deze suggestie verzetten. Het is zowel voorschrift als praktijk dat bij een verzoek om ambtshalve vermindering dezelfde fiscale toets wordt aangelegd als bij een bezwaarschrift. Ik wijs met instemming op de passage in de klacht (4e pagina, onder "bevindingen") dat de belastingdienst ook te laat ingediende bezwaar- en verzoekschriften in de regel op correcte wijze, na een eerlijke inhoudelijke toetsing pleegt af te wikkelen. Waarbij ik uiteraard de tussenvoeging "in de regel" voor rekening van de gemachtigde laat.

(...)

Tenslotte

U verzoekt mij aan te geven of ik onderdelen van de klacht gegrond acht en of ik aanleiding zie tot enigerlei maatregel of actie.

Vertraging

Zoals ik hiervoor heb aangegeven acht ik het niet correct dat in een ontvangstbevestiging wordt gesproken van een afdoeningstermijn van zes weken en vervolgens pas na acht weken een eerste reactie komt. Ik zal de medewerkers die met de afdoening van bezwaarschriften en verzoeken zijn belast nog eens op het gestelde in § 6.2.7. van het Voorschrift AWB (doen) wijzen.

Waar voor het overige sprake is geweest van vertraging in de afdoening zie ik - nu (K; N.o.) daarvoor al zijn excuses heeft aangeboden - geen aanleiding tot verdere maatregelen.

Hoorverslag

Ik zal de hierboven genoemde medewerkers nog eens op het hart (doen) drukken dat het maken van een verslag ook dan aanbeveling verdient wanneer naar hun mening formeel geen sprake is van een hoorgesprek. Al was het maar om misverstanden te voorkomen."

D. StaNDPUNT betrokken ambtenaar V.

1. De Nationale ombudsman stelde V. op 23 juni 2004 de volgende vragen:

"1. Tengevolge van welke oorzaak/oorzaken heeft de afhandeling van de verzoeken vertraging opgelopen? Met name verzoek ik u aan te geven wat voor activiteiten er door de Belastingdienst zijn verricht in de periode tussen 21 november 2003 en 30 januari 2004?"

2. Is de gemachtigde van verzoekster in de hiervoor genoemde periode door de Belastingdienst in kennis gesteld van de opgelopen vertraging?"

3. Wat is de reden dat u verzoekster en haar gemachtigde in het kader van de verzoeken heeft gehoord, terwijl (K; N.o.) uiteindelijk op de verzoeken heeft beslist? Was u van deze taakverdeling voorafgaande/tijdens het gesprek op de hoogte? Zo ja, wat is de reden dat u verzoekster en haar gemachtigde hiervan voorafgaande althans tijdens het gesprek niet op de hoogte heeft gesteld?

4. Wat is de reden dat in strijd met het bepaalde in 6.2.5. Voorschrift Algemene wet bestuursrecht 1997 geen verslag van het horen door de Belastingdienst is opgemaakt en vervolgens is toegezonden aan betrokkenen?

5. Ten aanzien van het verzoek over 2000 verzoek ik u aan te geven of en zo ja welke toezegging(en) er door u zijn gedaan in het kader van de aftrekbaarheid van de onderhoudskosten. Indien er naar uw mening door u geen toezegging is gedaan, verzoek ik u aan te geven wat er tijdens het gesprek door u is gesteld in reactie op de opgevoerde aftrekposten..."

2. V. liet de Nationale ombudsman in reactie op de klacht en de hierboven onder 1. vermelde vragen bij brief van 14 juli 2004 onder meer het volgende weten:

"1. Trage afhandeling:

In de bedoelde periode is op 21 november 2003 contact gezocht met de aannemer (...), die de werkzaamheden voor belastingplichtige heeft verricht. Na een aantal weken was nog geen reactie ontvangen en er is 9 januari 2004 een rappel naar de aannemer verzonden. Hierna heeft hij telefonisch contact opgenomen. Eén en ander heeft een week of vijf geduurd. Overigens is in het hoorverslag van 20 april 2004 expliciet aangegeven dat het nimmer de bedoeling is geweest de zaak te vertragen. Immers, met wat voor belang? In de brief van 20 april 2004 is hiervoor zelfs excuses voor aangeboden.

2. In kennis gesteld van vertraging: Geen onderliggende bescheiden aanwezig;

3. Gesprek (belastingplichtige; N.o.)/belastingadviseur versus belastingambte- naar (V.; N.o.): a. Vraag 1: Gespreksvoering: De reden, dat ik (V.) het gesprek heb gevoerd, is dat de beoordeling van de kosten van monumentenpanden meestal door mij wordt verricht. Vooral bij afwikkeling van aangiften en doorgaans ook bij de behandeling van bezwaarschriften. Collega (K.; N.o.) heeft uiteindelijk op het bezwaarschrift beslist en afgewerkt omdat hij officieel de bezwaarschriften in het systeem verwerkt.

b. Vraag 2: Op de hoogte van de taakverdeling: Ja, dit was tussen collega (K.; N.o.) en mij afgesproken, omdat collega (K.; N.o.) nog niet geheel de materie heeft toegeëigend;

c. Vraag 3: Op de hoogte stellen van....: In deze voorbereidende fase leek het mij niet belangrijk om dit aan hen mee te delen;

4. Hoorverslag (uw tweede punt 3): Aangezien het/de bezwaarschrift(en) niet conform de voorschriften (niet tijdig) wa(s)(ren) ingediend behoeft er geen hoorverslag opgemaakt te worden. Dit gesprek was ook niet een verplicht hoorgesprek echter een uitnodiging vooraf om het een en ander met elkaar af te stemmen. In een later stadium is er overigens in de vooraankondiging, hoewel dit niet gebruikelijk is bij een te laat ingediend bezwaarschrift, belastingplichtige en adviseur in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift mondeling te komen toelichten, wat mijns inziens tekenend is voor de bereidheid open te staan voor de argumenten van belastingplichtige en adviseur.

Om de aftrekbaarheid van de bestreden kosten te toetsen is aan de adviseur en belastingplichtige nadrukkelijk de mogelijkheid geboden deze nader toe te lichten. Hiertoe waren ze echter niet bereid, maar wilden uitsluitend over de vermeende toezegging praten. Van dit gesprek is een hoorverslag opgemaakt. Zie brief 20 april 2004:

5. Toezegging belastingjaar 2000: Tijdens het gesprek zijn wel alle kosten genoemd. De door de belastingadviseur genoemde 'time-out' gold slechts voor de kosten van de tegels. Buiten dat komt het zelden voor dat ik in het gesprek met een adviseur of (belastingplichtige; N.o.) een definitief oordeel over de aftrekbare kosten geef. In deze kwestie gaven beide personen naar mijn mening over deze kosten (tegels) aan dat zij graag uitsluitel wilden. Ik heb destijds bij uitzondering beiden de tijd gegeven om te bekijken of en in hoeverre volgens hen de kosten aftrekbaar waren. Wellicht is de kwestie niet goed begrepen c.q. juist geïnterpreteerd door hen beiden. Met betrekking tot de kosten over het belastingjaar 2000 heb ik in het geheel geen toezegging gedaan c.q. geuit."

E. Reactie verzoekster

Naar aanleiding van de reacties van de Belastingdienst/Noord en V. liet de gemachtigde bij brief van 5 oktober 2004 ten aanzien van de hiervoor onder C.2. vermelde brief onder meer het volgende weten.

Door het lage marginale belastingtarief van verzoekster ging het in dit geval om relatief geringe fiscale bedragen. De boosheid van verzoekster had niets te maken met het materiële. Het ging volgens verzoekster om de in haar ogen laakbare, onprofessionele handelwijze van met name V. Verzoekster en haar gemachtigde waren derhalve niet bereid meer om met de Belastingdienst inhoudelijk op de situatie met betrekking het jaar 2000 in te gaan, maar zij beperkten zich nadrukkelijk tot het doen van een beroep op de vermeende toezegging van V.

Volgens verzoekster en haar gemachtigde hebben zij de uitgaven die duidelijk neigden naar verbetering niet in de aangifte willen opnemen.

In reactie op de hiervoor onder D.2. vermelde brief berichtte verzoekster onder meer het volgende. Verzoekster en haar gemachtigde stelden dat als door hen beiden dezelfde

interpretatie aan de uitlatingen van V. was gegeven en mocht worden gegeven, voor wiens risico was het dan dat deze interpretatie kennelijk niet strookte met de bedoelingen van V. Overigens had de bespreking een wat merkwaardig begin. Veel later dan het afgesproken tijdstip werden verzoekster en haar gemachtigde door V. ontvangen. V. verontschuldigde zich hiervoor waarbij hij vertelde nogal te zijn aangegrepen door een overlijdensgeval van een van de personeelsleden van de Belastingdienst in het weekend ervoor.

Naar de mening van verzoekster kwam de gebrekkige communicatie van de kant van de Belastingdienst geheel voor zijn rekening.

F. REACTIE OP HET VERSLAG VAN BEVINDINGEN VAN DE BETROK- KEN AMBTENAAR

Naar aanleiding van het toegezonden verslag van bevindingen liet de betrokken ambtenaar V. bij brief van 19 september 2005 onder meer weten dat volgens hem de beslissingsbevoegdheid over de bezwaarschriften niet (nooit) ter sprake is gekomen.

Voorts deelde hij mee dat door de gemachtigde van verzoekster de onderhoudskosten geheel in de aangifte over 2000 waren opgenomen. Het bevreemde V. dat de gemachtigde niet reeds een toetsing met betrekking tot de mate van aftrekbaarheid van de kosten had gemaakt. Volgens V. wist de gemachtigde dat niet alle kosten voor aftrek in aanmerking zouden komen. V. verwees hiervoor naar het bij de Nationale ombudsman ingediende verzoekschrift (zie hiervoor onder B.) waarin door de gemachtigde was vermeld dat het een meevaller was dat V. akkoord ging met de volledige aftrekbaarheid van de opgevoerde kosten over 2000.

Ten slotte liet V. weten dat hij ervan uit ging dat verzoekster en haar gemachtigde de situatie op dit punt niet juist hadden ingeschat.

Achtergrond

Voorschrift Algemene wet bestuursrecht 1997 (Besluit van 21 juli 1997 van de staatssecretaris van Financiën, Stcrt.138)

Artikel 6.2.7

"Voor de afdoening van bezwaarschriften geldt, dat deze in beginsel binnen de termijnen van de Awb (Algemene wet bestuursrecht; N.o.) (artikel 7:10 Awb) worden afgehandeld. De hoofdregel daarbij is dat de inspecteur binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift uitspraak doet. (...) Kan de inspecteur niet binnen zes weken (...) op het bezwaarschrift beslissen dan kan hij de beslistermijn met ten hoogste vier weken verlengen.

Hij doet hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbende. In overleg met belanghebbende is verder uitstel mogelijk.

De Awr (Algemene wet inzake rijksbelastingen; N.o.) (artikel 25) geeft de inspecteur formeel een beslistermijn van één jaar met de mogelijkheid deze termijn - met schriftelijke toestemming van of vanwege de minister - met maximaal één jaar te verlengen. Van deze mogelijkheid maakt de Belastingdienst alleen in uitzonderingsgevallen gebruik. Hierbij kan worden gedacht aan massaal ingediende bezwaarschriften, waarover de Belastingdienst nog geen definitief standpunt heeft ingenomen of indien belanghebbende weigert mee te werken aan een voortvarende afhandeling van zijn bezwaarschrift.

Om dat de beslistermijn voor bezwaarschriften formeel is bepaald op één jaar kan belanghebbende geen beroep instellen wegens het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift als de inspecteur de termijn(en) van artikel 7:10 Awb niet realiseert..."